

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 16 december 2011 in zaak nr. 11/21134 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en de minister voor Immigratie en Asiel opgedragen met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoep is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Bij besluit van 31 december 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, heeft bij uitspraak van 14 maart 2011 in zaak nr. 09/1846 het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd.
3. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zich ten onrechte op basis van dezelfde gegevens als die zijn betrokken in de uitspraak van de rechtbank van 14 maart 2011 op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling onvoldoende informatie heeft verschaft over de regio Kirkuk. De staatssecretaris voert aan dat hij in het besluit expliciet heeft vermeld dat hij de taalanalyse van het Bureau Land en Taal van 15 februari 2008 (hierna: de taalanalyse) niet aan dit besluit ten grondslag heeft gelegd. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris miskend dat de contra-expertise van professor Matras van 22 april 2009 (hierna: de contra-expertise) niet kan afdoen aan zijn standpunt dat de vreemdeling zijn gestelde herkomst uit Kirkuk niet aannemelijk heeft gemaakt, omdat hij tijdens de gehoren onvoldoende informatie heeft verschaft over zijn directe leefomgeving.
 - 3.1. De rechtbank heeft in de uitspraak van 14 maart 2011 overwogen dat in de taalanalyse is vermeld dat de vreemdeling eenduidig niet te herleiden is tot de regio Kirkuk in Centraal-Irak, maar dat de contra-expertise de gestelde herkomst van de vreemdeling uit Kirkuk bevestigt. Volgens de rechtbank kan de taalanalyse daarom niet als een voldoende draagkrachtige

motivering van het besluit van 31 december 2008 gelden en heeft de staatssecretaris zijn standpunt dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd, nu hij dit met name heeft gebaseerd op de taalanalyse.

3.2. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 1 juni 2011, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, op het standpunt gesteld dat de verklaringen van de vreemdeling tijdens het nader gehoor over zijn gestelde herkomst geen positieve overtuigingskracht hebben. Hij heeft vermeld dat hij de taalanalyse niet aan dit besluit ten grondslag legt en zich op het standpunt gesteld dat de verklaring van de vreemdeling tijdens het nader gehoor dat hij de Arabische taal niet machtig is, niet overeenkomt met de informatie in het algemeen ambtsbericht inzake Irak van de minister van Buitenlandse Zaken van oktober 2010 dat buiten de Kurdistan Regional Government-gebieden woonachtige Koerden in meer of mindere mate het Arabisch machtig zijn en niet rijmt met zijn verklaring tijdens het nader gehoor dat hij als straatverkoper actief is geweest en ook handel dreef met Arabieren, hetgeen aannemelijk maakt dat hij de Arabische taal tot op zekere hoogte dient te beheersen en een sterke indicatie vormt dat hij niet uit Kirkuk afkomstig is. Daarnaast heeft de staatssecretaris zich in dat besluit op basis van de verklaringen van de vreemdeling tijdens het nader gehoor dat hij 20 jaar in Kirkuk heeft gewoond en daar als straatverkoper heeft gewerkt, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling onvoldoende informatie heeft verschaft over zijn directe leefomgeving in Kirkuk.

3.3. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak overwogen dat de staatssecretaris zich ten onrechte op basis van dezelfde gegevens als in voormelde uitspraak van 14 maart 2011 zijn betrokken, op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling onvoldoende informatie heeft verschaft over zijn directe leefomgeving in Kirkuk. De rechtbank heeft in dit kader verwezen naar de overweging in voormelde uitspraak van 14 maart 2011 dat professor Matras in de contra-expertise het standpunt van de staatssecretaris dat de vreemdeling slechts algemene informatie kan verschaffen over Kirkuk gemotiveerd heeft weerlegd en dat de contra-expertise de gestelde herkomst van de vreemdeling uit Kirkuk bevestigt.

3.4. Uit de uitspraak van 14 maart 2011, zoals onder 3.1. weergegeven, volgt slechts dat de staatssecretaris zijn in het besluit van 31 december 2008 ingenomen standpunt dat het asielrelaas van de vreemdeling - met inbegrip van diens gestelde herkomst uit Kirkuk - ongeloofwaardig is, onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd door dat standpunt met name te baseren op de taalanalyse. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak niet onderkend dat, nu de staatssecretaris het besluit van 1 juni 2011 niet heeft gebaseerd op de taalanalyse, niet relevant is dat in de contra-expertise - die is opgesteld aan de hand van dezelfde bandopname als de taalanalyse - het standpunt van de staatssecretaris dat de vreemdeling, gelet op de bandopname, slechts algemene informatie kan verschaffen over Kirkuk, gemotiveerd is weerlegd. Nu de staatssecretaris niet de taalanalyse, maar het onder 3.2. vermelde aan het besluit van 1 juni 2011 ten grondslag heeft gelegd, heeft de rechtbank niet onderkend

dat de staatssecretaris zich niet op basis van dezelfde gegevens als in voormelde uitspraak van 14 maart 2011 zijn betrokken, op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling onvoldoende weet over de regio Kirkuk.

De grief slaagt.

4. In grieven 2 en 3, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van de vreemdeling over de gestelde gebeurtenissen geen positieve overtuigingskracht hebben. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat hij in het besluit deugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling onvoldoende achtergrondinformatie over zijn asielrelaas heeft verschaft. De rechtbank is in dit kader volgens de staatssecretaris bovendien niet op alle tegenwerpingen aan de vreemdeling ingegaan. Ook voert de staatssecretaris, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 9 september 2010 in zaak nr. 201005094/1/V2 (www.raadvanstate.nl), aan dat de vreemdeling geen concrete data heeft genoemd.

4.1. De rechtbank heeft onbestreden overwogen dat de staatssecretaris de vreemdeling in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingswet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft kunnen tegenwerpen.

4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 februari 2010 in zaak nr. 200904160/1/V3; www.raadvanstate.nl) zal voor de staatssecretaris, indien hij een vreemdeling één van de omstandigheden, bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000, heeft tegengeworpen, volgens paragraaf C14/3.4 (thans: C14/2.4) van de Vc 2000 van de verklaringen van die vreemdeling positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

4.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 1 juni 2011, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, op het standpunt gesteld dat de verklaringen van de vreemdeling over de gestelde gebeurtenissen geen positieve overtuigingskracht hebben. De vreemdeling heeft volgens de staatssecretaris onvoldoende concrete achtergrondinformatie verschaft over deze gebeurtenissen, omdat hij geen exacte datum van vertrek en exacte data van deze gebeurtenissen heeft gegeven en niet heeft toegelicht wie hem hebben aangesproken en of zij lid zijn van een bepaalde groepering, om welke reden juist hij is gevraagd en waaraan hij zijn medewerking zou moeten verlenen.

4.4. De rechtbank heeft onder verwijzing naar een passage van het nader gehoor van de vreemdeling overwogen dat de vreemdeling heeft verklaard onder welke omstandigheden hij werd aangesproken en waaraan hij zijn medewerking zou moeten verlenen en dat de staatssecretaris zijn standpunt dat de vreemdeling onvoldoende concrete achtergrondinformatie heeft verschaft over de gestelde gebeurtenissen daarom niet deugdelijk heeft gemotiveerd. De rechtbank heeft voorts overwogen dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling geen exacte data van de gestelde gebeurtenissen heeft

gegeven, nu hij volgens het rapport van nader gehoor bij benadering heeft aangegeven wanneer de mannen hem hebben aangesproken en hem tijdens het nader gehoor niet is medegedeeld dat zijn verklaringen hierover ontoereikend zijn.

4.5. De staatssecretaris voert terecht aan dat de rechtbank niet op alle tegenwerpingen is ingegaan, nu hij de vreemdeling tevens heeft tegengeworpen dat hij geen exacte datum van vertrek heeft gegeven. Dat, zoals de rechtbank heeft overwogen, de vreemdeling tijdens het nader gehoor wel enige informatie heeft verschaft over de gestelde gebeurtenissen laat onverlet dat de staatssecretaris hem in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen dat hij onvoldoende concrete achtergrondinformatie heeft verschaft. Met de verklaringen in de passage van het nader gehoor die de rechtbank heeft aangehaald heeft de vreemdeling immers niet nader toegelicht wie hem hebben aangesproken, of zij lid zijn van een bepaalde groepering en waarom juist hij is aangesproken. De vreemdeling heeft voorts niet één datum van de gestelde gebeurtenissen kunnen geven, terwijl deze voor hem de aanleiding vormden om het land van herkomst te verlaten. De rechtbank heeft, gelet op voormelde uitspraak van de Afdeling van 9 september 2010, niet onderkend dat de staatssecretaris de vreemdeling niet heeft hoeven mededelen dat zijn verklaringen over de data van deze gebeurtenissen ontoereikend zijn. Gelet op de onder 4.3. weergegeven motivering van het besluit van 1 juni 2011 heeft de rechtbank evenmin onderkend dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verklaringen van de vreemdeling over de gebeurtenissen geen positieve overtuigingskracht hebben.

De grieven slagen.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 1 juni 2011 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

6. De vreemdeling heeft, onder verwijzing naar een brief van VluchtelingenWerk Nederland van 9 november 2010, betoogd dat zich in Irak, in het bijzonder in de provincie Kirkuk, een situatie, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 voordoet.

6.1. Nu de staatssecretaris zich, gelet op hetgeen hiervoor onder 3.4. is overwogen, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van de vreemdeling over zijn herkomst uit Kirkuk ongeloofwaardig zijn, heeft de staatssecretaris terecht niet getoetst of zich aldaar voormelde situatie voordoet. Gelet op wat onder meer in de uitspraak van de Afdeling van 4 februari 2011 in zaak nr. 201011249/1/V2 (www.raadvanstate.nl) over de veiligheidssituatie in Irak is overwogen, heeft de staatssecretaris zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich in Irak voormelde situatie voordoet.

De beroepsgrond faalt.

7. Het beroep is ongegrond.

7.1. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 december 2011 in zaak nr. 11/21134;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. van Goeverden-Clarenbeek, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

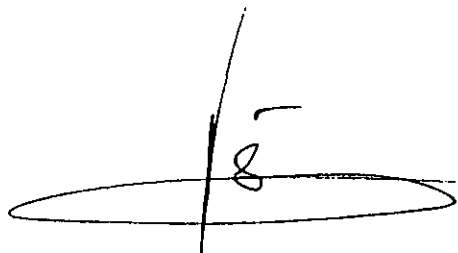
w.g. Van Goeverden-Clarenbeek
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 januari 2013

488-760.

Verzonden: 24 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser